

vseh priprav. Pohvaliti moramo tudi gasilce hardečke in trgovske, sami čvrsti in lepi mladeniči in moške, ki so se skoro polnoštevilo udeležili ter delali red. K sklepu priporočamo Slovencem prav toplo gostilno gosp. Goričana, ki je dobro postregel vsem gostom.

Politični shod na Zavrču. (Konec).

Dalje je govoril o ustanovitvi postaj za streljanje proti toči ter rekel, da so se take postaje napravile na deželne stroške v Mariboru, Slov. Bistrici in Radgoni in sicer v vinogradu pristnih nemških nacionalcev. Vsi slovenski poslanci z mirno in čisto vestjo pričakujemo Vašo sodbo. Vsak ima tukaj danes pravico izraziti svoje mnenje, da vemo ali se strinjate z našimi sklepi. Nepopisno navdušenje razlegalo se je daleč na okrog in klicalo se je v jednomer: Proč od Gradca. Živeli slov. poslanci! Čast Vam!

Predsednik dr. Brumen pozivlja navzoče, da jim je na prosto dano, se prijaviti k besedi. Temu pozivu se odzove kot prvi Janez Visenjak iz Slomov, prijatelj Ornikov ter ptujskih nemških kričalcev. V svojem govoru napadal je okrajni zastop ptujski glede trsnega nasada, ter predbacival zastopu, da je slabo gospodaril. Omenjal je dalje, da ni res da Haložani, kateri so se zglasili, niso dobili dovolj trsja za nasade, in če ga res niso dobili, so to zakrivilo občinski predstojniki. Omenil je, da je on dobil dovolj takega trsja, (nepopisen smeh) ker se je kot občinski predstojnik (klici: in prijatelj Ornikov) pravočasno zglasil. (Klici: Mi smo tudi nekaj dobili, pa kar smo dobili, bile so smeti...) Dalje je interpeliral državnega poslanca na to, da se odpravijo vojaške vaje, ker so nepotrebne (smeh), da se odpravijo kontrolni zbori (smeh, klici: neumnost), da se šolski obisk skrči na 13 let, (klici: on ja bere in ne govori, besedo odvzeti; dr. Brumen: gsp. Visenjak, jaz sem Vam dal besedo, da govorite prosto, pa ne, da berete iz lista; klici: to mu je Ornik napisal); Visenjak nadaljuje, — da se v šolah naj tudi več nemško uči (klici: Šentaj te Bog, kaj pa bom z nemškim, mi Haložani ne potrebujemo nemškega jezika), da se na vino napravi »col«; da se na luk (čebulo) napravi »col«. (Nepopisen smeh.) Zdaj sem pa fertig. (Klici: Srečno pot! in smeh).

Sedaj prevzame gsp. dr. Jurtela besedo, ter v jednatih besedah zavrne očitane predgovornika glede trtnih nasadov okrajnega zastopa. Zakrivil ni okrajni zastop, da se trtnica ni obnesla, ampak zakrivila je dežela, ker je dala slabo trsje.

Visenjaku je vroče postalo in izginil je kot kafa.

Poslanec Žičkar je glede Visenjakeve interpelacije omenjal, da to kar on zahteva, ni nič novega, da je že poslanec Pfeifer v državnem zboru stavil glede carine na vino potrebne predloge.

Tudi glede šol ni Visenjak nič novega povedal. Samo se čudi, da on zahteva 13letne šole, dočim se večina poslancev poteguje za 12letno, oziroma 6letno šolo. Nesmisel pa je Visenjakov predlog glede nemškega jezika na slovenskih šolah. On zahteva skrčenje šolskega obiska, ob enem pa razširjenje šolskih predmetov. Kar je gsp. Visenjak govoril o colnini na luk, to mu je nekaj novega, hoče pa se on tudi o tem vprašanju poučiti, in če ga bo smatral za umestnega in koristnega, staviti v zbornici potrebne predloge. S tem končam. Burno pritrdjevanje.

Sedaj nastopi gsp. dr. Brumen, oddavši mesto predsednika svojemu namestniku g. dr. Horvatu, ter v jednatih besedah pošteno okrcal predgovornika Visenjaka ter ožigosa krivice, ki se nam gode pri sodnijah in oblastvih glede rabe slov. jezika. Na državnega poslanca Žičkarja stavil je vprašanje glede njegovega stališča nasproti češkim obstrukcionistom.

Državni poslanec Žičkar mu na to odgovori, da bode kolikor je njemu znano,

slovanska katoliška narodna zveza, h koji on pripada, podpirala v vsakem oziru Čehe.

Sedaj nastopi kmet Korenjak Anton od Sv. Barbare v Haložah ter pravi, da smo sami krivi, če se pri uradovanju slovenski jezik ne spoštuje. Občinski predstojniki bi morali dopisovati oblastim slovensko, nemške rešitve zavračati in ti gospodje bi se že naučili slovenske prošnje v slovenskem jeziku reševati. Zatorej zahtevajmo vselej in povsod rabo slovenskega jezika.

Prebral je slednjič resolucijo, koja prinašamo med raznimi stvarmi.

Kmet Poharec prosil je državnega poslanca, da bi uplival na to, da se Haložkim kuharjem žganja dača zniža. Tudi drugi kmetje stavili so različne prošnje do gsp. državnega poslanca.

Nato je zaključil gospod predsednik to imenitno zborovanje. Klici: Živio! Živeli slovenski poslanci, hvala Vam za Vaš trud, prosimo le tako naprej. Mi Haložani stojimo trdno za vami, doneli so po gostilniških prostorih. — Nato se je pričela na prostornem vrtu prosta zabava.

Politični ogled.

Delegacije, ki sklepajo o skupnih potrebah Avstrijske in Ogerske, se vršijo letos v Budapešti. Pri sprejemu delegatov je govoril tudi cesar. Omenjal je, da Avstrija živi z vsemi sosednimi državami v dobrem razmerju, osobito tudi z Rusijo. Dobro razmerje z Rusijo je naglašal tudi minister zunanjih zadev grof Goluhovski. Avstrijski Slovani z zadovoljstvom poslušajo te izjave in si želijo, da bi Avstrija stopila z mogočno Rusijo kmalu še v tesnejšo zvezo. Le taka zveza bi mogla povzročiti, da ostanejo izdajalski vzdihli avstrijskih Nemcev po pruski vladi na vse večne čase le vzdihli vzdihajočega v puščavi.

Grof Stürgh, grajščak v Halbenraju pri Radgoni, je tudi med delegati. Pri vsprejemu delegatov ga je cesar nagovoril. O grofu Stürghu je znano, da je hud nasprotnik Slovencev, in da v štajarskem deželnem zboru uporablja vsako priliko za napade na Slovenstvo. Da pokaže svoje nasprotstvo do Slovencev, uporabil je tudi priliko, ko ga je cesar nagovoril. Rekel je cesarju, da naši deželni deželni poslanci niso imeli vzroka, da so izstopili. Pohvalil se je tudi, da štajarski deželni zbor sedaj, ko Slovencev ni v deželnem zboru, se posebno skrbi za Spodnji Štajar. Obe trditvi ste neresnični in slovenski narod ve, da je nemški grof govoril pred cesarjem neresnico. Ako bo slovenski delegat Vencajz v delegacijah govoril, naj se spomni mimgrede tudi halbenrajskega grofa ter mu pove, da če ni bolj pončen o političnem položaju svoje štajarske dežele, da naj pusti politiko ter se bavi zanaprej na svoji grajščini z mestnimi obedi, iskrimi konji in lovskimi psi, kakor je to pogosto pri nemških grofih navada in edino opravilo.

Češki minister Rezek je hotel odstopiti, ker je ministerstvo Koerber predložilo za Češko in Moravsko Čehom neprijazen jeikovni zakon. Cesar pa Rezeku ni hotel odpušiti, ker spoštuje njegovo modrost in sposobnost.

Slovanski časnikarski shod bode letos na Dalmatinskem v Dobrovniku. Da bi bil v Zagrebu, hrvatska vlada ni pripustila. Boji se menda, da bi slovanski časnikarji v Zagrebu o vladi preveč lepega videli in slišali.

Prusko nasilje. Pruska vlada je zaprla poljsko zasebno višjo deklisko šolo, v kateri so se učenke pripravljale k državni skušnji za učiteljice. S tem je zabranjeno Poljakom imeti vzgojiteljice svojega rodu.

Na Francoskem so pri občinski volitvi za mesto Pariz zmagali nacionalci, ki katoliški veri niso nasprotni. Judovsko-liberalni krogi so vsled te zmage močno poparjeni.

V Belgiji sta razpuščeni obe zbornici in nove volitve so razpisane na 27. maja.

Vojna v Južni Afriki. General Roberts neprestano prodira proti Transvaalu. Sedaj je že prišel do mesta Kronstadt. Buri se mu nič več resno ne ustavljajo. Tudi angleški general Buller, ki je zavzel Ladysmith, se je zopet začel oglašati ter naznanja, da se tudi pomika naprej.

Dopisi.

Iz Vitanja. Odhod vlc. g. Žičkarja so porabili seveda tudi naši renegati, da so planili po njem kot lačni psi po kosti. 28. štev. zloglasnega celjskega lističa je prinesla nek skrapan dopis, o katerem se zamore po prvem vtisu samo reči, da je sila neumen in neroden. Da je primešane nekoliko zlobe, temu se ni čuditi, saj se neumnost in zlobnost le preprade družite. Posebne časti pa ne dela duševnim zmožnostim dopisnikov, kar bodo pametnejši mej našimi nasprotniki — vsaj na tihem — sami pripoznali.

Oglejmo si vsaj v glavnih potezah ta neprebavni duševni proizvod najnovejšega dopisnika in njegovih trabantov — nezrelih mladičev.

Samo nekaj pobožnih, starih ženic in jednega gluhonemega kmeta ste videli, da se je jokaj za g. Žičkarjem. Ej, kako se osmešite! Cerkve nikdar ne obiskujete, to pot pa ste kar opazili gluhonemega, kateremu so besede gsp. Žičkarja ob slovesu segale tako globoko v srce, da se je začel jokati. Šmentani gluhonemi, ki vsakokrat v dopisih naših nemških »velikanov« igraje tako ulogo! Sicer se pa potolažite! Kdor je bil priča ginljivega slovesa g. Žičkarja, kdor je videl, kako so prihajali trumoma po sv. meši in v zadnjih dnevih bivanja g. Žičkarja v Vitanji v župnišče, da bi mu še enkrat stisnili roko in se mu zahvalili za vse prejete dobrrote, ta se mora smejati Vaši lažljivosti in Vašemu obrekovanju.

Naše kmete imenujete napredne! Seveda radi bi videli, če bi hodili za Vami skoz drn in strn, Vam delali še sedaj tlako kot nekda, Vas mastili z žulji svojih rok in bili samo marijonete — orodje Vaših namenov. Ti časi so pa — hvala Bogu — minuli. Naš kmet odločno zavrača ta za njega nečastni primerek, ker ima sam toliko možgan, da dela in nastopa po svoji pameti in se kaj malo zmeni za Vaše sebične nauke. Tiste peščice pa, ki je v Vašem taboru in ki srkajo pijančujoči po trgu iz Vašega evangelija ter z Vami pridno zabavljajo in rohnijo čez vse, doma pa puščajo vse v nemar in v rakovo pot, teh Vam ne zavidamo! Vredni ste pač drugi družih!

Do leta 1888 ste tedaj videli vse v rajskem miru! Umevno! Okoličanske občine so vse plesale, kot ste jim Vi godli, kmetje so pridno vozili les, se pri tem vedno huje pogrezali v dolgove in v Vašo trdo neodvisnost, Vi ste samo ukazovali, kmečke pare pa so morale ubogati — tedaj je bil seveda za Vas raj. Potem pa je prišel g. Žičkar, pričel odpirati kmetom oči, jih postavil v gmotnem in gospodarskem obziru na lastne noge, odpravil silno pijančevanje, občine rešil vaših kremljev, skrbel za ljudsko prosveto in širjenje prave naobrazbe — ni čudež, da ste pričeli besneti, ker so Vam zbežale ovčice, katere ste do tedaj tako mirno in lahkodušno strigli. Hinc illae lacrimae! Če Vam je posojilnica tako na poti, in če je tak zavod samo sredstvo, da se tem lažje delajo dolgovi, ki vničujejo kmete, čemu ste pa imeli tedaj tak direndaj, ko ste pricapljali za g. Žičkarjem in snovali nemško posojilnico, ki je po mnogih težavah in silnih mejsebojnih rabukah začela poslovati in kmetom ravno tako rada posojuje kot našim zadolženim gospodom.

Mi pa vemo, da je slovenska posojilnica bila in je še za nas okoličane prav blagoslov, ker je premnoge rešila silnih pijavk, ki so